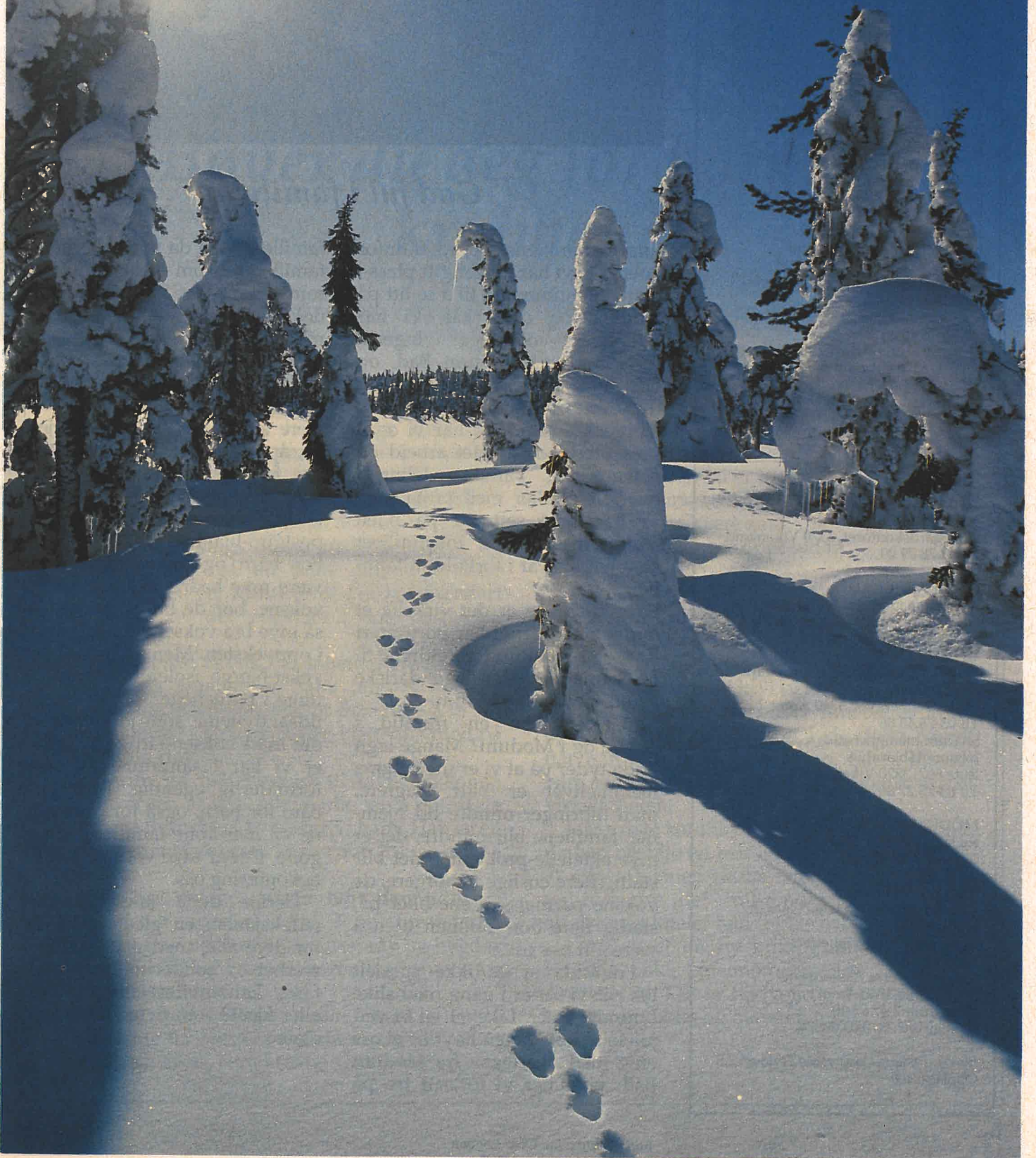

Modum menighets- blad

NR. 6 · 1992 61. ÅRGANG

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 03-78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
03-78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 03-78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 70 17

Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 03-78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot

Tlf. 03-78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 03-78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 79 00

MENIGHETSRÅD

Heggen menighetsråd, formann
Berit Haugerud
Flannum, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 73 59

Nykirke menighetsråd, formann
Knut Johnsen
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 03-78 45 86

Snarum menighetsråd, formann
Jorunn Asbjørnhus
Rute 507, 3370 Vikersund
Tlf 03-78 27 86

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 03-78 41 47

Redaksjonskomite:

Aud Emanuelsen, Helge Gutuen,
Jenny Müller.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes

Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

God jul i familien?

Jula er familiens høytid framfor noen. Og vi har derfor gitt plass i dette julenummeret til å se litt på familien og dens kår. Vi har intervjuet overlege Ingerid Ravnsborg på Modum Bad, og hørt litt med henne om hva hun tror om familiens framtid i Norge. Ganske kort har vi også presentert noe av det arbeid de driver på Familieavdelingen overfor familier med problemer. Vi har også sett litt på noen andre instanser i lokalmiljøet som har ansvar i forhold til familier.

På midtsidene er det virkelig et familieopplegg: vi har portrettert Kari og Arne Ruud, foreldrene til de 8 ungene i den legendariske Ruud-familien i Modum.

Har familien en framtid i Norge og i Modum? Mange tegn i tida tyder på at vi er ute å kjøre: hjemmelivet er blitt magrere, man tilbringer mindre tid hjemme, familiene blir mindre, det er mye ektefelle-problemer, det blir stadig flere enslige forsørgere, de voksne partner-skiftene øker på, stadig flere bor sammen uten å være gift osv osv.

Framtida synes ikke spesielt lys når vi setter i gang med slike oppramsinger. Likevel vil vi ved juleleite løfte fanen høyt og si oss enig med overlegen fra Modum Bad: visst har vi fortsatt tro på

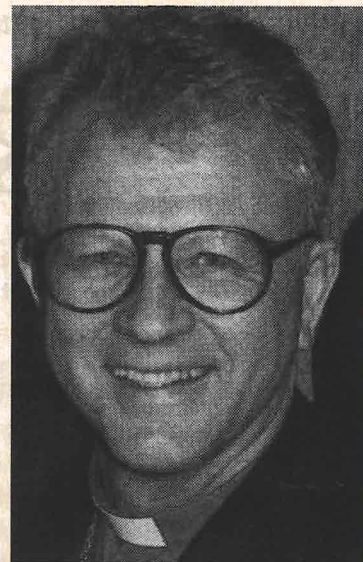
familien! Men da tenker vi på en familietype som er atskillig mer romslig enn det snevre, seg-sjøl-nok og sårbare kjernefamilie-mønsteret vi ofte ser i dag.

La oss ønske litt på øverste hylle nå til jul: nye stor-familier eller naboskaps-familier som kan være åpne kjerner i lokalmiljøene, åpne og nære også for enslige, for aleine-foreldre, og for eldre mennesker. Hvor solidaritet kan bli noe langt mer enn en postgiro-blankett en gang i blant. For barn og unge burde dette være mye bedre. Skal de bli bra voksne, bør de bli eksponert for så mye bra voksenhet som mulig i oppveksten. Men i dagens oppvekst-Norge isolerer vi barn og unge i barnehager, skoler og fritidsaktiviteter, som jo er noe av det mest voksen-fattige av miljøer vi har i samfunnet. Ganske forunderlig egentlig. Men ikke bare for barn, også for oss voksne vil mer åpne familier være et gode. Det er mye voksen ensomhet omkring oss.

Derfor dette jule-ønske fra redaksjonen: en gledelig høytid for dere alle, med mye åpenhet, nærhet og solidaritet, hvor dere f.eks. kan invitere noen naboer eller kjente som dere veit er mye aleine.

berger

Ord til ettertanke:

Sigurd Osberg,
Tønsberg.
Biskorp og
fembarnsfar.

Bøyer du deg for barnet i krybben?

- Den siste katolske sokneprest i Ringsaker het Ansten Jonson Skonk. Han ble også den første lutherske sokneprest.

Sokneprest Skonk var meget velstående. Han fikk laget og bekostet selv det praktfulle alterskapet som står i Ringsaker kirke den dag i dag. Hundre små og store utskårne figurer ble skåret ut av en flamsk mester omkring 1520. De forteller vår Herre Kristi historie fra unnfangelsen til dommens dag.

Farter du langs Mjøsa mellom Hamar og Lillehammer, må du unne deg å se dette kunstverket. Av kjennere er det karakterisert som noe av det ypperste i nord-europeisk kirkekunst.

Sokneprest Skonk var ingen anonym giver. I kirkens annaler er hans innsats behørig nedtegnet. Men han ønsket ikke bare å få sitt navn bevart i kirkens bøker. Han ville med på selve altertavlen.

Derfor ga han beskjed til tavlemakeren i Antwerpen at han selv skulle være en av de mindre figurene. Der finner vi ham. Han er en av vismennene som kneler for Jesusbarnet i stallen.

Jeg har mange ganger hørt den tidligere kirketjener påpeke dette i en forunderlig blanding av opphøyd postillespråk og bygdas dialekt: «Og her kneler altertavlens giver - for her vil'n vara med.»

Sokneprest Skonk ville huskes slik. Knelende for barnet i Betlehem. Og slik vil vi vel alle huskes, som kristne som bøyer seg for

det største av alle undre: Deus incarnatus - Gud ble menneske.

For Gud er ikke lenger den fjerne som tordner i ild og røyk fra Sinai. Han er ikke lenger den utilgjengelige som skjuler seg i uendeligheten av galakser og stjernetåker.

Han som all verden er for trang,
ligger på sin moders fang
som en av våre kjære små
den Gud som lar oss opphold få.
Halleluja!

Slik synger Luther i Wittenberg fire år etter at altertavlen kom til Ringsaker. Gud er blitt menneske! Kristus er en av oss! Også vi vil bøye oss for barnet i krybben.

Hva innebærer det? Det innebærer at vi også må være villige til å lyde dette barnet når han blir en voksen mann. Ellers blir alt bare sentimentalitet som ikke forholder seg til virkeligheten.

Lite visste katolikken Ansten Jonson Skonk, da han bestilte en helt igjennom katolsk tavle, at reformasjonen skulle feie gjennom Europa og forandre det fullstendig. Men der på alterskapet kneler han for barnet i krybben.

I dag feier en ny vind gjennom Europa. Kanskje like gjennomgripende som på Anstens tid. Det er nødvendig å bøye seg for barnet i krybben og mannen Jesus.

Sigurd Osberg

Overlege Ingerid Ravnsborg:

Vi trenger familien!

- Barn trenger først og fremst en stabil trygghet hvor de vet at de er ønsket!

Ingerid Ravnsborg er ikke i tvil.

- Jeg tror på en framtid både for familien og ekteskapet. Selv om ekteskapet er ute i hardt vært for tida på grunn av de mange samboerforhold og skilsmisser, tror jeg det vil overleve og komme sterkere tilbake. Vi har ikke noe bedre alternativ for barn ihvertfall enn familiemønsteret vårt.

Det er naturlig å spørre Ingerid Ravnsborg til råds. Overlege ved Familieavdelingen på Modum Bad siden 1976. En absolutt autoritet når det gjelder hva som er viktig for familier og barn.

- Men de moderne kjernefamilier med 1-2 barn og utarbeidende foreldre kan vel bli både snevre og sårbare?

- Det er klart at dagens isolerte familier er i en annen situasjon enn før. Jeg skulle ønske meg langt flere store, romslige nabo-familier. Det er viktig å kunne ha flere omkring seg, - besteforeldre, venner, naboer. Det er ofte godt for barn å ha flere voksne å ty til. Dette gjelder kanskje særlig i ungdomsalderen hvor egne foreldre ofte oppleves som ganske horrible.

- Enkelte sosiologer påstår at den nye situasjonen med skilsmisse osv. gir flere gode muligheter, og ikke bare problemer?

Dårligere kontakt

- Selvfølgelig kan skilsmissebarn ha det bra. Men barn kan føle skyld for at foreldrene ikke holder sammen. Og kontakten etterpå med den av foreldrene som de ikke bor hos, kan bli dårligere enn planlagt. Fortsatt blir moren den som beholder barna i 80% av tilfellene. Såkalt delt foreldrerett

Ingerid Ravnsborg

Foto: Eva Kylland Hauge

betyr ikke så mye i praksis. Det kan lett bli mistenkeliggjøring og distanse. Kommer det nye partnere i bildet - og nye stesøsken - kreves mye overskudd og klokskap. Og dersom det mangler en av de voksne i familien, altså der det er "alene-forelder", blir det lett store forventninger og sterke bånd til eldste-barnet, eventuelt urimelige voksenroller for det.

- Blir det plass nok til familien i dag midt oppi arbeid, skole og fritids-aktiviteter?

- Vi ser jo at stadig mer av familiens oppgaver blir overtatt av det offentlige og alle aktivitetene ute, og at mye av tida blir borte fra familien.

- Men kvaliteten er vel viktigere enn kvantiteten. Hvordan vi bruker tida sammen med ungene er vel viktigere enn hvor mye tid vi bruker?

En plante som skal vokse

- Forsåvidt, men det er umulig å lage super-kvalitet på minimum av tid. For lite tid gjør det hele forsert og unaturlig. Jeg tror det er viktig for barn å få føle at de voksnes tid ikke er altfor kostbar.

Og det jo ikke så mange år man har ungene hjemme likevel, så det er vel verdt å gi en del tid.

- Det å gjøre noe sammen med ungene er jo hyggelig også for oss voksne. Vi gir jo ikke bare, vi får også mye i samværet med ungene våre. Vi bør ikke tvinge ungene inn i bestemte interesser. Men det vi trives godt med å gjøre selv, enten det er å gå på skauen eller seile, virker ofte positivt også for ungene.

- Og så kan du godt skrive at jeg har tro på trygge seremonier. Som f.eks. i forbindelse med leggetid. Det er bra å bruke god tid da, få skrudd ned barna med litt god somling, lesing sammen og prating sammen. Det bør få være litt hyggelig å legge seg. Dessuten fører det til mindre søvnproblemer for ungene. For yrkesektepar tror jeg dette med legging er litt ekstra viktig.

- Et godt oppdragsråd til slutt, overlege Ingerid Ravnsborg?

- Barnet er en plante som skal vokse, og ikke en deig som skal formes.

berger

Familiebehandling på Modum Bad

- Opplegget med familiebehandling på Modum Bad, med det tilbudet som gis og den størrelsesorden det har, er spesielt på verdensbasis.

- Modum Bad har drevet familiebehandling siden 1963. I 1968 åpnet familieavdelingen som egen avdeling, med familiene boende i de gamle villaene fra den gamle bade-tiden. I 1976 sto Familiesenteret ferdig. Ingerid Ravnsborg har vært overlege ved familieavdelingen siden 1976, da Gordon Johnsen gikk av.

- Avdelingen har 8 villaer med plass til 32 personer. Avdelingen har også tilknyttet egen skole og behandlingsbarnehage. Vanlig varighet på behandlingsopplegget er 8-10 uker.

- Familiene kommer inn fra hele landet, - Buskerud disponerer 15 % av plassene. Problemene kan være hos en eller begge voksne i familien, hos ett eller flere av barna, eller det kan være selve samspillet i familien som er problematisk. For en del familier er dette siste sjans før oppløsning.

- Ventelistene er lange, og ventetida er fra et halvt til ett år. Halvparten av søkerne må avslås.

- Basisen i familiebehandlingen er samtaler for de voksne 3-4 ganger i uka med to terapeuter. Barna er også med i noen av disse samtale. I tillegg gis det en del kurs-tilbud om familie og oppdragelse. De får ergoterapi, bevegelsesterapi og trim. Og familiene opplever mye god gjensidig støtte og åpenhet sammen med de andre familiene.

- En større etterundersøkelse nylig gjennomført viser at familiene 2-3 år etter behandlingene synes de hadde "betydelig nytte" av tilbudet.

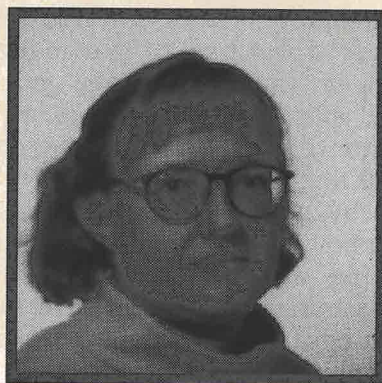
Spesielt verdifullt var terapitidene, de pedagogiske kurs-tilbudene, selve pasientmiljøet og opplevelsen av respekt og omsorg fra personalet.

berger

Andre tilbud til barn, unge og familier med problemer

Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk

Slike klinikker finnes på Hønefoss og i Drammen. De er knyttet til sykehusene der. Psykolog Bodhild Rødland fra Vikersund jobber på klinikken på Hønefoss. Hun forteller at dette er en spesialisthelsetjeneste og at en må ha henvisning fra lege eller barnevern. Foreldre kan også henvende seg uformelt til klinikene.

Bodhild Rødland

Klinikkene har tilbud til barn og unge og deres familier. De arbeider med barn og unge fra 0 til 18 år. Det er et stort spenn i problemområdene, og også i måten en jobber med de enkelte tilfellene.

Noen ganger drives individuellbehandling. Andre ganger er foreldre sammen med barnet. Det hender også at hele familien blir trukket inn. De gir også veiledning til andre som jobber med barnet, f.eks. skoler, barnehager, fosterforeldre m.fl.

Ca. 50 % av de som er klienter har allerede kontakt med barnevernet. Men Bodhild Rødland sier at det er viktig å få fram at alle barn og unge med psykiske problemer må få hjelp selv om de ikke har kontakt med barnevern eller andre instanser. Mange barn har angst. Det kan også være at samspillet i familien har gått i stå.

Funksjonshemmede barn får også ofte psykiske problemer som de må få hjelp med. Voksne trenger også noen ganger hjelp hvis ting låser seg i forhold til barn. Mange barn har opplevd mye vondt og må få hjelp med å bearbeide det.

Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk vil etterstrebe et godt samarbeide med det vi kaller førstelinjetjenesten: sosialkontor, leger, helsesøster, P.P.-kontor. De jobber ofte i team med disse.

Helge

Familierådgivning i Buskerud

Her i Buskerud er det familierådgivningskontorer i Hønefoss, Drammen og Kongsberg. Kontorene er åpne for alle som ønsker hjelp med samlivsproblemer.

De som benytter kontorene kan være: barnefamilier, gifte og samboende par, yngre og eldre, den som er blitt enslig eller skilt, de som planlegger å stifte familie.

Her er noen eksempler på problemer som mange kommer med:

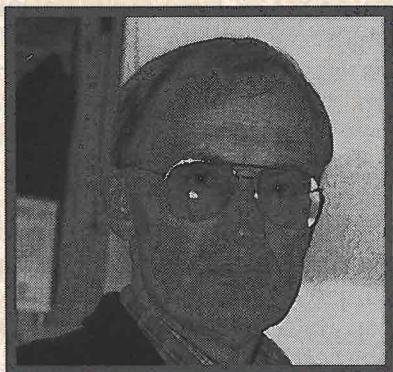
- Det er vanskelig å snakke sammen.
- Vi har så lite felles.
- Følelsene er blitt borte.
- Vi har seksuelle problemer.
- Han/hun har funnet en annen.
- Det er så vanskelig å få kontakt med barna.
- Jeg får ikke tid til å snakke med foreldrene mine.
- Jeg strekker ikke til som mor/far.
- Vi har tenkt å skille oss.
- Rusmiddelproblemer.
- Mishandling.

Har du lignende problemer, så vær ikke redd for å kontakte et av kontorene.

Helge

Barnevernet i Modum:

Liten bemanning og mange meldinger

Helse- og sosialsjef K. A. Lappen

Kommunens barnevernstjeneste:

Det er lang tradisjon i Norge for at en politisk nevnd har ansvaret for det lokale barnevernet. I og med ikrafttredelse av ny lov om barneverntjenester fra 1/1-1993 kan alle oppgaver overlates til administrasjonen. Helse- og sosialsjefen har allikevel foreslått at kommunestyret bør vedta å beholde et folkevalgt organ på området. Dette bl.a. fordi en del viktige avgjørelser innenfor barnevern bygger på skjønnsmessige vurderinger hvor en legmannskontroll kan være fornuftig, men også fordi barnevern trenger talsmenn blant folkevalgte i bygda som kjenner godt til de oppgaver barnevernet arbeider med.

En annen viktig endring fra nyttår er at tvangssaker skal behandles av en fylkesnemnd.

I det daglige har barnevernet i Modum slik fast bemanning: En barnevernskonsulent, to kuratorer og en hjemmekonsulent. Helse- og sosialsjefen har lederansvaret og blant annet myndighet til å treffe avgjørelse i hastesaker.

Hvilke oppgaver har barnevernstjenesten?

Arbeidsområdet kan grovt sett deles inn i fire områder:

- Råd og veiledning
- Treffe vedtak i henhold til loven, eventuelt innstille til vedtak.

- Forberede saker for behandling i fylkesnemnda.

- Iverksette og følge opp tiltak.

Fra mange kanter, f.eks. fra skoler, barnehager, helsesøstre, PP-tjeneste, politi og privatpersoner mottar barnevernstjenesten meldinger om barn som kanskje ikke har det så bra. Meldingen kan variere fra mistanke av barn til forslag om støttetiltak for å hjelpe et barn til å fungere bedre.

Det er krevende med liten bemanning å få til et tilfredsstillende arbeid med så mange meldinger. Når meldinger er undersøkt blir noen saker henlagt. I andre tilfeller fører undersøkelse omkring saken til forslag om forebyggende tiltak som f.eks. oppnevning av støttekontakt, tildeling av barnehageplass eller avlastningstiltak for foreldre. Det kan også ytes økonomisk stønad som hjelpetiltak for barnet.

I noen tilfeller er det nødvendig å flytte et barn fra foreldrene til et fosterhjem. Noen ganger amtykker foreldrene i slike tiltak, i andre tilfeller må det fremmes sak uten foreldres samtykke. I Modum har slike saker vært sjeldne.

Det meste av arbeidet innenfor barnevern foregår i god forståelse med foreldre som skjønner at den interesse barnevernet og andre faginstanser viser er av hensyn til barnets beste.

En del av arbeidet foregår i fagteam etter at foreldre har samtykket i at en fagperson kan ta opp en sak i møte med andre fagpersoner.

Noen få stillinger i barnevernet kan ikke make særlig mye på det forebyggende plan. Det er derfor viktig at skoler, barnehager og fritidstilbud er godt tilrettelagt slik at bygda blir god å vokse opp i.

Kjell Åke Lappen
helse- og sosialsjef

PP-tjenesten: Ikke behandling, men råd- og veiledning

PP-leder Bente Barstad

PP-tjenesten (pedagogisk-psykologisk tjeneste, tidligere kalt skolepsykologisk kontor) er i utgangspunktet en hjelpetjeneste for skoleverket. Mens den før bare dekket skolealder, gjelder den nå for barn og unge fra 0 til 19 år, og for voksne som får spesialunder-visning. I utgangspunktet har PP-tjenesten en enstående posisjon ved å være tilknyttet skoleverket, og være når der hvor man ofte først ser problemer for barn og unge.

I følge forskriftene har den omfattende oppgaver: den skal gi råd til personale i skoler og barnehager og til foreldre, undersøke eller vurdere enkeltsaker, gi hjelp til elever så langt det er mulig, eller ordne med videre behandling hos andre, og den skal legge vekt på forebyggende tiltak i samarbeid med andre som har med barn og ungdom å gjøre.

- Vi driver ikke med familierapi, men prøver å gi råd og veiledning når foreldre ønsker det i forbindelse med problemer hos egne barn, sier psykolog Bente Barstad som er leder på PP-kontoret i Modum.

Foreldre kan ta direkte kontakt med oss, eller de kan gå via skole eller helsetjeneste.

- Men problemet nå for tida er dessverre at vi er så underbemannet at vi i altfor liten grad får gjort det vi ser trengs. Men vi prøver nå ihvertfall å hjelpe familier med problemer videre til Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk, familierådgivningskontor eller Modum Bad.

Seks moinger som ruster seg til jul:

Fortsatt gamle mattradisjoner

Kransekaker

Robert Halvorsen, Vikersund

- Hva gjør du av juleforberedelser?

- Sammen med en venn baker jeg 8-10 kransekaker til gaver og eget forbruk. Dessuten skaffer jeg tilveie juletrær som settes på for etc.

- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?

- Julemiddagen hjemme med familien juleaften.

- Hva står på julemenyen?

Typisk østlandsk mat, -ribbe, medisterpølse og -kaker, surkål, juleøl og "en lille en".

- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?

- Jeg synes søndagsåpent i det hele tatt er en uting.

- Hva ønsker du deg til jul?

Ikke noe "materielt". Kan bare håpe på fred på denne lille kloden vår, og helse for egen og andres del.

- Har du tenkt deg i kirken juleaften/1. juledag?

- Ja, 1. juledag er kirkedag for oss.

- Hvilken julesang liker du best?

Som sanger liker jeg alle de kjære julesangene. Om jeg skulle holde frem en, måtte det bli "Deilig er jorden". Den er tradisjonsrik og mektig.

Pusser sølv og får lefsekling

Anne-Grete Kolsrud, Åmot

- Hva gjør du av juleforberedelser?

- Før i tiden kjøpte jeg julekjolen og julegavene tidlig. Pakkene ble sirlig pakket inn, julekortene skrevet og jeg koste meg med sånt. Som "dyktig" sigdøl, bakte jeg 10-15 slag, men det gikk over. Nå orker jeg ikke så mye hovedrengjøring, bare jeg får pussa sølv og kobber. Jeg baker pepperkakehus og krumkaker og de andre 5 slaga kjøper jeg og putter raskt i kakebokser! (Min mor og søster synes synd på Thore og "ungene" så de kommer med hjemmebakt lefsekling, Joruns spesielle Tropisk aroma og sild, et kjært tilskudd.) Og så pynter jeg opp så det blir et ordentlig julehus!

- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?

- Pynting av juletreet mens surkålen koker lille juleaften m.m.

Før var det å ha med ungene og bake pepperkakehus! Mel over alt. Det var gøy!

- Hva står på julemenyen?

- Ribbe, medisterpølse, medisterkaker, surkål, poteter, tyttbærsyltetøy og flatbrød selvfølgelig. Multekrem til dessert.

- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?

- Ikke spesielt nødvendig, synes jeg, men vi på Shell har jo åpent alle dager bortsett fra 1. juledag, så derfor vil jeg la andre bestemme når de øvrige stedene skal ha søndagsåpent

- Hva ønsker du deg til jul?

- Et par dager helt smertefri hofte (!!!) Samle familien min juleaften. Pakketur til London for å se Which Witch den 23. januar (siste forestilling). Ellers har jeg alt, utenom en slank kropp, pleier jeg å si.

- Har du tenkt deg i kirken juleaften/1. juledag?

- Juleaften på Shell er den triveligste dagen i året. Den vil jeg rett og slett ikke gå glipp av. Alle er glade, folk er i julestemning og er de det ikke, må vi sørge for at de blir det. Klarer vi det er det litt av en julegave. 1. juledag tenner jeg alt vi har av lys, spiller julemusikk og storkoser meg hjemme i julehuset.

- Hvilken julesang liker du best?

- Det må være Glade jul!

Pepperkakehus og fred på jord

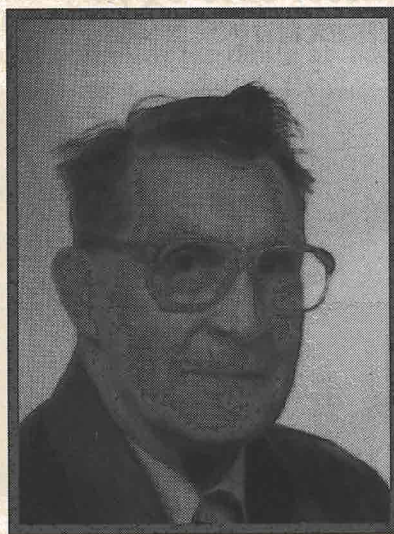

Gerd Johnsen, Åmot

- Hva gjør du av juleforberedelser?
- Foruten det vanlige med baking og rengjøring, tar jeg meg tid til å lage pepperkakehus (stasjonsbygning med tog og reisende) og julepynt sammen med tantebarn.
- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?
- Det at vi i familien samles hos hverandre i julen, er nok det jeg setter mest pris på.
- Hva står på julemenyen?
- Det er alltid ribbe, medisterkaker, julepølser, koteletter, surkål, poteter og tyttebær. Til drikke har vi hjemmelaget øl. Riskrem med rød saus til dessert.
- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?
- Kan ikke helt forstå nødvendigheten av det. Jeg får kjøpt alt jeg trenger på hverdagens. Det er hele tiden snakk om at vi har så liten tid, så helgene må kunne brukes til for eksempel å slappe av hjemme og gjøre ting sammen.
- Hva ønsker du deg til jul?
- At vi menneskene via solidaritet og samhold kan få til fred på jorden. At barn og ungdoms oppvekstvilkår bedres ved at vi voksne tar vår del av ansvaret for vår klode.

- Har du tenkt deg i kirken julaften/1. juledag?
- Nei, det skal jeg ikke.
- Hvilken julesang liker du best?
- Kimer i klokker og Her kommer dine arme små. Må ta med begge, da disse er de fineste julesangene for meg.

Min jobb å skrive julekort

Thure Lund, Øst Modum

- Gleder du deg til jul?
- Som de aller fleste. Kanskje først og fremst tradisjonelt. Tidligere, da barna var hjemme, var det bestandig en glede å lage det ekstra hyggelig disse dagene i året. O jul med din glede og barnlige lyst! Vi gleder oss alltid til besøk av barn og barnebarn.
- Hva gjør du av juleforberedelser?
- Jeg er ikke så huslig og flink som moderne ektemenn skal være. Litt gjør jeg jo. Henter de tradisjonelle furu- og grantrærne som småfuglene skal boltre seg i. De er greie å sette opp kornbanda i. Etter at barna dro ut, har vi ikke juletre lenger. Vi bruker heller litt annen julepynt. Det er min jobb å skrive julekort og ordne med gaver. "Gamle Modum" er grei å sende til kjente utenfor bygda.

- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?
- Jeg ser på hele julen som en tradisjon der vi alle bør tenke litt videre enn å være snille med hverandre disse dagene. Den gode maten er tradisjon, men ikke alle får anledning til fråtsingen de fleste utøver. Når vi vet at det omkring i verden er millioner av mennesker som ikke engang får kjenne lukten av godmaten, så blir ikke tradisjonen så viktig lenger. Etter at en i moden alder har begynt å tenke.

- Hva står på julemenyen?

- Vi holder oss til gamle mattradisjoner. Ekte gammel bonde-mølje med hjemmebakket flatbrød midt på dagen. Om kvelden ribbe og surkål og råskrelte Kerrs Pink poteter. Noen pølsebiter blir det også. Men riskremen jeg fikk i mitt barndomshjem er byttet ut med fruktsuppe av ett eller annet slag. Må ikke få for mye feit mat på en gang. Førstedag har vi alltid lutefisk for å nøytralisere litt på feitmaten fra dagen før. Vi tar oss også råd til god rakfisk. Men den er ikke Else så begeistret for! Og vi har skikkelig hjemmebrygget øl.

- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?

- Mine tanker om dette har jeg en anelse om er sammenfallende med redaksjonens!

- Hva ønsker du deg til jul?

- I min alder har jeg ingen spesielle ønsker for julen. Mest av alt ønsker jeg at mine barn kan lykkes med det de driver med, og at Else og jeg fortsatt kan være friske og bidra med en smule aktiv innsats så langt evnene rekker.

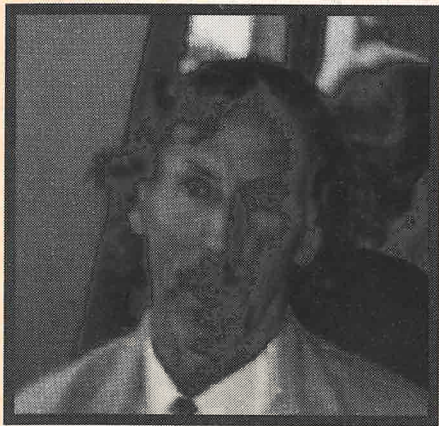
- Har du tenkt deg i kirken julaften/1. juledag?

- Jeg har ingen planer om det.

- Hvilken julesang liker du best?

- O du hellige, O du salige ... Denne julesalmen er det vakreste jeg hører.

Stengte butikker og glade barn

Haktor Walvatne, Geithus

- Gleder du deg til jul?
- Ja, det blir mere tid sammen med familien, stengte butikker!! Fred på jord, noen dager. Det er jo ett år mellom hver gang.
- Hva gjør du av juleforberedelser?
- Setter juletreet på foten.
- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?
- En tur i kjerka, helst mye orgelmusikk. Se glade barn.
- Hva står på julemenyen?
- Ribbe, pølser, koteletter. Mølje på formiddagen.
- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?
- Burde vært stengt.
- Hva ønsker du deg til jul?
- Fortsatt god helse.
- Har du tenkt deg i kirken julaften/ 1.juledag?
- En tur i Olavskirken julaften.
- Hvilken julesang liker du best?
- Jeg er så glad hver julekveld.

Julefryd og snørrete klemmer

- Gleder du deg til jul?
- Både ja og nei. Som mamma til seks små blir julefeiringen noe helt unikt. Ungene fryder seg med hele seg, og det smitter over på oss voksne. Dessverre er juletiden influensatid som lett smitter fra alle de snørrete klemmene jeg får, og da kan julen bli meget hektisk. Og særlig for oss med to astmatiske barn.
- Hva gjør du av juleforberedelser?

Eli Sund, Snarum

- Juleforberedelsene har pågått et helt år med hekling av lange røde stuegardiner, innkjøp av uendelig mange pakker og planlegging av 24 sorter julekaker. I år er også den største overraskelsen og hemmeligheten innkjøp av nissedrakt.
- Hvilken juletradisjon er viktigst for deg?
- At familie og slekt samles og gleder hverandre med kort og gaver. Det viktigste er det vi gjør sammen som gir rike minner for livet. Hver jul sender jeg varme tanker

til mitt barndomshjem og jul hos mor og far, som begge er døde.

- Hva står på julemenyen?
- Ribbe, julepølse, medisterkaker, surkål og svsker, og avsluttet med barnas favorittdessert: is.
- Hva synes du om søndagsåpent i adventstida?
- Det synes jeg er helt i orden. De som liker å mase og svette rundt i store stimer i butikkene, kan gjerne gjøre det. Så kan vi som setter pris på en rolig og fredelig søndag, kose oss hjemme med familien.

- Hva ønsker du deg til jul?
- Kokebøker. Jeg elsker å lage spennende mat.
- Har du tenkt deg i kirken julaften/ 1.juledag?
- Å samles i kirken for å oppleve julestemning og julebudskap, er noe av det største i julen. Hvis vi da ikke ligger med feber og dyner rundt juletreet og åpner pakker.
- Hvilken julesang liker du best?
- Det lyser i stille grender.

Adventsstund og førjulsstemning i 1. klasse på Enger:

- Jesus har bursdag, men vi får pakkene!

1. klasse, Enger skole

Jeg kommer inn i 1. klasse på Enger i en adventsstund. Stemningen er til å ta og føle på. Det har nettopp vært 1. søndag i advent. Nå er det første time, og ennå litt mørkt ute. Taklyset er slukket, og det eneste lyset er det første adventslyset. Klare barnestemmer synger «Nå tenner vi det første lys».

Så skal «kalenderen» åpnes. Noen vanlig adventskalender er det ikke. De har laget et tog, og i dag skal de se hva som er i den første vogna. Der stod det at de skal få høre fra Skomakergata.

Og så leste frøken. Barna var flinke til å spørre om ord de ikke forstod. Hva er myndig? Hva er fjong? Fine spørsmål i en fase da språket skal formes.

Barna hadde lært at advent betyr komme. Jeg spør om hva som skal komme. Mange hender i været og mange forskjellige svar, som f.eks. jula, julenissen, mye snø, bursdagen til Jesus, et nytt år.

En gutt forklarer at det er en slags ventetid vi er inne i nå. Engasjementet til elevene er stort.

Tanker rundt jul får også kom-

me fram: Vi feirer bursdagen til Jesus og så er det vi som får pakker, sier en.

På spørsmål om hva juleevangeliet er får jeg mange svar: juleboka, noe på biblioteket, noe å pynte med, noe som står i Bibelen, det handler om at Jesus ble født.

Jeg spør hva som er det beste med jula. Pakker, sier mange. Juletreet, sier noen. God mat mener andre, og det å få besøk er også stas. Å! Så mye en har å glede seg til!

Helge

Julaften-feiring på Vikersund Menighetssenter 1992

Bedre seint enn aldri. Hvis du, eller noen du kjenner, skulle ønske å delta på julaften-feiringa vår, eller har anledning til å hjelpe til med noe i den forbindelse, så ring Liv Therkelsen i dag, tlf. 03 78 41 64.

Takket være årlig pengestøtte fra Lions og kommunen og subsidiering på innkjøpene pluss mange tjenester fra enkeltpersoner, kan vi også i år tilby fullstendig julefeiring med julemiddag,

kaker og kaffe, frukt og godteri-er, julegaver og julestemning for kr. 70,- pr. person.

Vi samler oss om julens budskap, hører juleevangeliet, synger julesangene, går rundt juletreet og hygger oss med leik og underholdning.

Ring straks! (tlf. 03 78 41 64)

Heggen Diakoniutvalg

v/ Liv Therkelsen

Barnejuletreffest på Vaaraan

Speiderne på Vaaraan arrangerer åpen barnejuletreffest på Vaaraan tirsdag 5.januar kl.18 - 20.

Alle barn i Heggen er velkomne hvis de er i følge med noen voksne.

Inngangspengene er kr. 10,- og det blir et lite loddsalg. Hvis dere har noe å spørre om, kan dere gjerne kontakte Ellen Braathen, tlf. 03 78 05 45.

Da englene dalte ned på notemarket

Nok en gang har Olavskirken vært Norges musikk-navle! I hvert fall for en stakket stund søndag 22. november da komponisten og organisten Egil Hovland var på besøk.

En halv time før gudstjenesten spilte han egne verker. Under gudstjenesten var samtlige salmer til melodi av Egil Hovland. Og igjen fant det sted en urframførelse i Olavskirken: denne gang av Hovlands nye bibelske salme "Smak og se at Herren er god", spesial-komponert for dagen og tilegnet Olavskirken. Olavskoret, spesial-koret som bare oppstår ved slike anledninger, tolket salmen, assistert av Steinar Rishaug på fløyte, Per Anders Øien på obo og Egil Hovland på orgel. Aage Norman Eilertsen dirigerte, og hadde ellers ansvaret for opplegget for dagen.

Etter gudstjenesten var det fullt hus til kirkekaffe på Institutt for sjelesorg. Hvor en særdeles velopplagt Egil Hovland fjetret for-

Egil Hovland (t.v.) og Aage Norman Eilertsen

samlingen med fortellinger om sitt liv og sitt virke. Fra de tidlige åra i pølsemeister-lære i Fredrikstad ("Heldigvis beholdt jeg alle fingra trass i alle kjøttkvernene"), via ulike opplevelser som komponist ("Plutselig var det som om engler dalte ned på notemarket mitt og lagde melodien"), fram til oppgavene i forbindelse med kroningshøytidelighetene i fjor, da han hadde fått alvorlig hjertetrøbbel midt oppi

det hektiske arbeidet ("Legen sa at jeg fikk velge mellom kongen eller livet, men du veit jeg fikk jo snakka'n rundt.")

Stor opplevelse for oss som fikk være med! Og primus motor Aage Norman Eilertsen gir seg ikke: til våren skal det bli gudstjenester både med salmeforfatteren Svein Ellingsen og komponisten Knut Nystedt. Følg med, følg med!

berger

Nytt nr. av GAMLE MODUM

Modum historielag har gitt ut et nytt nummer av Gamle Modum. Som vanlig finnes det også stoff som handler om kirkelige forhold. Jon Mamen har skrevet om sokneprest Essendrop. Han er den siste presten på Modum som folketroen har tillagt det å ha svarteboka. Essendrop var sok-

neprest 1814-1837. Mamen har også skrevet om haugianeren Daniel Hvelven som levde fra 1804 til 1876. Han var blant stifterne av Modum misjonsforening midt på 1840-tallet av indremisjonsforeningen i 1872.

Kai Hunstadbråten har skrevet flere stykker. Et handler om Modum Mållag. Her leser vi bl a om arbeidet med å få til gudstjenester på nynorsk i kirkene i Modum. I tilknytning til artikkelen kan nevnes at i Heggen kirke ligger det en Alterbok på nynorsk som Modum Mållag anskaffet.

Per Auen Sveaas har skrevet om sin slektning Gudbrand Gregersen, som ble adelsmann i Ungarn. Sveaas har vært i Ungarn og truffet slektninger. Gregersen og hans etterkommere holdt fast ved den lutherske lære. Den lutherske kirke i Ungarn har i dag fem prester som har forbindelseslinjer tilbake til Modum.

En artikkel går lengre tilbake i tid og forteller om et barn på

Snarum som var fra vettet. Det ble antatt at de underjordiske som holdt til i Snarumsknatten (Hovdeknatten) hadde byttet det rette barnet med et av sine. De forsøkte å få de underjordiske til å gi fra seg barnet igjen. Til det formål ble det ringt i klokkene på Snarumskirka tre torsdager etter hverandre. De slo på berget med ris og prøvde å få de underjordiske i tale.

Men dette ble regnet som overtro. Sak ble reist og de ansvarlige ble dømt i 1687. Rettsboken anfører flere vitner som kan fortelle om en liknende praksis. Bl a fortalte Anders Kaggestad en historie som han hadde hørt omlag 1650. En gammel kvinne på Engelstad som het Kari fortalte at hun en gang lå på setra på Dignesvollen. Hun hadde med en gutt på to år. En dag ble han borte, og de fant ham ikke igjen. Da fikk de opp ei klokke fra Vike kirke og ringte med.

J.M.

Det har alltid vært mye humor hjemme hos oss!

- Hver gang jeg kom tilbake på jobb etter en ny unge, så sa de: nå er det vel den siste. Men jeg lovte aldri noe.

Sier Arne Ruud og ler overgivent. Og kone Kari smiler nesten litt unnselig ungprikeaktig over temaet som blir bragt på bane.

- Vi hadde nok ikke noen tanker på forhånd om at det skulle bli så mange, sier Kari.

Ikke hverdagskost i våre dager å møte foreldre som har bragt fram 8 barn. Nå har riktignok Kari rukket å bli 70, og Arne blir snart 67, så det er jo en del år siden barna var små.

Arne vokste selv opp på Åmot, som "neafor'ing", som en av fire søsken.

- Men jeg følte meg nesten som enebarn for det var fem år mellom hver av oss, sier Arne. Så jeg misunte familier med mange barn.

Kanskje det var en av grunnene til at han falt for Kari? Hun var nr. 3 av 12 søsken, og hadde vokst opp på Bindalseidet, lengst sør i Nordland. 24 år gammel kom hun sørover og traff Arne. Og ble værende. Giftet i 1951. Og så barn og atter barn. Trillende ut i tur og orden nesten som i en Anne Cath Vestly'sk barnebok: Torbjørn 1951, Hans Erik 1953, Kjetil 1954, Øyvind 1956, Morten 1958, Merete 1960, Ragne 1963 og Kai Arne 1965.

«Tante Anna raste avsted til Løver»

- Da Kai Arne ble starten på en ny serie med gutter igjen, syntes vi nesten at vi måtte slutte.

Det var ikke viktig for dem om det var gutt eller jente, så lenge de var velskapte.

Kari og Arne Ruud

- Men da Merete kom, etter fem gutter, syntes tante Anna som var jordmor og tok i mot henne, at det var ekstra stas. Merete var knapt en time gammel da tante Anna raste av sted til Løver og kjøpte en flunkende ny og flott barnevogn. Nå nyttet det ikke lenger med den gamle og slitte som de fem gutta hadde hatt!

Og det er nettopp på det gamle fødehjemmet til tante Anna på Geithus vi sitter en sein novemberkveld. Tante Anna, eller frøken Skauen som hun ellers het i Modum, var jo en historie for seg som jordmor gjennom utallige år. Hun skal visstnok ha tatt i mot i overkant av 3000 barn. Her i huset fikk hun ta i mot de fire yngste Ruud-barna. Og fortsatt er soverommene i 2.etasje nummererte.

«Vi tenkte ikke på forhånd at det skulle bli så mange.»

Det er faktisk Karimess-kvelden. Og det er Kari som tar i mot den solide utrykning fra menighetsbladet, -Arne er ennå ikke tilbake fra et møte. Liten og nesten ungprikeaktig vever (ufattelig at hun har båret fram 8 barn) står hun i døra. Forsiktig smilende geleider

hun oss inn i den varme, lyse stua hvor kringle og fyrstekake kommer på bordet, og så kommer da også Arne.

Kari og Arne har nå bodd her siden 1975. Dette var barndoms-hjemmet til hans mor, og han var her mye som gutt.

«Det har vært en fordel å være B-menneske.»

Kari og Arne har bodd flere steder opp gjennom åra, - behovet for mer plass økte med antall unger. I 1965 kom de til Sarasten ved Embretsfoss, og her utfoldet det legendariske Ruud'ske familieliv seg for fullt. Dagene var travle for Kari med ungestell og måltider. Det var først etter leggetid at alt ellers måtte gjøres. "Det lyser bestandig hos Kari og Arne når vi legger oss," sa naboene.

- Det har vært en fordel å være B-menneske, sier Arne. Og så fikk vi tidlig vaskemaskin!

- Men, avbryter Kari. Arne har nå vært et overskuddsmenneske. Jeg vet ikke hva som skal til for å stoppe ham. Han får til det meste. Han kan til og med sy.

- Men det var nå du som gjorde

det meste. Jeg var jo også så mye borte, sier Arne. Det ble en fordeling hvor Kari hadde de minste om nettene, og jeg tok de litt større. Noen av dem måtte jeg innimellom gå og bære til de sovna. Det hendte jeg omtrent aldri ble ferdig. Ja, det var noen harde tak.

- Men det er rart, sier Kari. Jeg har ikke følt det som noen byrde. Og nå etterpå har vi glemt det meste av strevet. Vi har jo fått så mye glede igjen.

«Jeg husker en kveld jeg bakte 20 brød».

- Men hvordan rakk dere over alt dere skulle?

- Ja, det ble klesvask og husvask og brødbaking etter at ungene var i seng og til langt på natt.

Brødene var mye Arnes jobb. "Bly-brøa", som ungene kalte dem. Det var mye grovt i dem.

- Jeg måtte jo rasjonalisere. Så det ble engangshevede brød i former. Det gikk akkurat fire former i ovnen, tre ved siden av hverandre og en sånn på tvers. (Arne fekter og tegner opp i lufta.) Så mens fire brød ble stekt, stod fire brød til heving. Jeg husker en kveld jeg laget 20 brød!

- Og melk kjøpte vi i kassevis, sier Kari. Vi blanda helmelk og skumma, og hadde dermed lett-melk lenge før den kom på markedet. Det var jo billigere. Og så var Arne så flink med kryssord, så vi vant stadig kaffe.

- Økonomien kunne vel ikke ha vært lett for en så stor familie ut fra en lønnsinntekt?

- Egentlig gikk det overraskende bra. Vi hadde rimelig husleie og strøm, og det hjalp mye. Det var nok mest ungene som merka at det ikke var flust. De kunne ikke få det som andre fikk, og de måtte støtt gå i arva klær. De har måttet lære seg nøysomhet.

Kari og Arne Ruud med de fem første

Kari er umerkelig litt fram og tilbake med kaker og kaffe og eple-sider. Igjen: utrolig hvilken indre styrke dette lille menneske utstråler. Arne sitter 8-barns-fartrygt i toseteren, og har et gråhåret snev av noe bestemt patriarkalsk-flott over seg. Intensiteten i samtalen har steget. Fra en litt nølende start har de nå blitt langt hurtigere i replikkene.

«Jeg var kanskje for streng enkelte ganger.»

- Hva syntes dere var viktig i oppdragelsen?

De ser på hverandre et lite øyeblikk. Kari: - Si det du, Arne. Men før han får sagt noe, fortsetter hun sjøl:

- Ærlighet syntes jeg var viktig. Og så ville jeg ikke ha noe slås-sing. Neva-retten var jeg ikke for.

- Var dere like som oppdragere?

- Kari var mer mild, sier Arne ettertenksomt. Jeg var nok oppdratt ganske strengt sjøl. Jeg ville ikke ha noe flying ute, og var streng på leggetider. Ja, jeg var kanskje for streng enkelte ganger.

- Jeg vil si hvordan jeg var, avbryter Kari. Jeg kunne også være streng. Særlig når det gjaldt banning og uforskammetheter. Men ellers var det ikke så nøye.

Og jeg syntes det var hyggelig at ungene hadde med seg venner hjem.

Det går historier om det åpne huset på Sarasten. Lørdagskveldene etter at "gospenn" på kapellet var ferdig, da var det nesten alltid fullt av ungdommer hos Ruud.

«En gang slo jeg høl i respatex-plata oppå oppvaskmaskinen.»

- Var det litt temperament hos dere i oppdragelsen?

Arne ler igjen, godt og overgivent. - En gang var jeg så sinna på Øyvind at jeg slo neven så hardt i respatex-plata oppå oppvaskmaskinen at jeg greide å lage et skikkelig høl!

- Men det har alltid vært mye humor hjemme hos oss, sier Kari.

Og at den strenge fader ikke var uten glimt i øyet, er det mange beretninger om. Som f.eks. når det seint på kvelden etter leggetid plutselig kunne dukke opp en liten Skippenn-film på TV. Da løp far Arne opp i trappeoppgangen og hujet opp til de allerede lagte barn: "Skippenn!!!" Og i løpet av null-komma-null var hele åsgårdsreien ute av sengene, ned gjennom trappa og inn i stua!

På Bindalstur sommeren 1967

Klar til 17. mai feiring for alle 8!

- Hadde dere mange faste ordninger med ungene?

- Vi hadde faste spise- og leggetider. Og så måtte de tidlig i gang med å hjelpe til. Vi hadde arbeidslister for ulike oppgaver hjemme.

- De var flinke, forteller Kari med tydelig stolthet. Etter middag ble jeg sendt ut av kjøkkenet, de ville ha ansvaret aleine.

- Og julaften?

- Det var jo en enorm mengde pakker! Ungene hadde flinke tanter og onkler, så det ble ganske mye. Og det var ikke like lett bestandig å holde oversikt over hvem som hadde fått hva av hvem.

«Alle ble kommandet ut for å tisse på likt.»

- Men det som betegnes som "pakk-underet" i Ruud-familien, hadde ikke noe med jula å gjøre?

- Nei, det var når vi skulle pakke mor og far og alle 8 ungene og alt utstyret inn i en bil for å dra på sommerferie til Bindal. Vi pleide å dra dit hver sommer. Da var det ganske fullt! Folkevognbussen ble redningen for oss.

Det går historier om de turene. Når alle ble kommandert ut for å tisse på likt, - det nytta ikke å ha

individuell flyng. De hadde telt og sjøsydd fortelt til Folkevogna. Og det så unektelig imponerende ut når det trilla 8 unger ut av bussen, og de eldste guttene var drilla inn av faderen til å få opp teltet i en fei.

- Vi hadde det fint om sommeren nordpå, sier Kari.

- Og nå etter alle disse åra: Er dere fornøyd med ungene?

- Ja, vi har mye å takke for. De har ikke gitt oss noen store sorger eller bekymringer, og de har godt samhold. Og tenk å få 8 svingerbarn og være så fornøyd med dem, sier Kari.

De fleste er i området fortsatt, fra Vestfossen til Norderhov. Og så en i Hamburg og en i Bergen.

- Vi prøver å møtes fast en gang om sommeren, og så på 2.juledag. 35 personer er vi i alt, med de 17 barnebarna fra 18 til halvannet.

«Vi har jo fått så mye glede igjen.»

Og nå sitter de i det gamle fødehjemmet til frøken Skauen på Geithus (-en skjebnens ironi at akkurat de havnet på et fødehjem!), og nå er de snart pensjonerte besteforeldre. Arne har sitt siste år som lærer i elektrofag på Rosthaug videregående, og gle-

der seg til å slutte. Ingen bekymringer der i gården for at livet skal bli for kjedelig framover heller.

Det har vært travle tider og harde tak for å få det hele til å gå i hop, og de innrømmer at det nok var slitsomt.

- Tryggheten som troen på Gud har gitt, har betydd mye for oss, sier Kari. Vi har trengt en høyere kraft. Når vi har foldet hendene og bedt, har det hjulpet oss for ting vi var engstelige for.

- Men nå er vanskene glemt, og vi gleder oss over alt vi får igjen.

Det er blitt seine Karimess-kvelden, og de begynner å finne fram bilder fra da ungene var små, og vi skjønner at nå må vi komme oss avgårde, ellers blir det nok en gang langt på natt for ekteparet, og vi får lurt dem med ut i døråpningen så vi får tatt bilde av dem, og de står fortsatt i døråpningen i det vi svinger ut av porten. Og på vår vei hjem til Åmot kommer vi plutselig på noe, det var jo en ting vi hadde glemt å spørre om, og det var om Arne løste kryssord bare fordi at han da kunne vinne kaffe...

aud & berger

Midt i hverdagen

Jul: stress eller fred?

Jeg sitter her og skal skrive litt for spalten «Midt i hverdagen». Nå rett før jul er det mange hverdager. Ja, til og med søndagene kan virke som hverdager med søndagsåpne butikker og penger som ruller.

Det meste dreier seg om noe som begynner på jul eller jule.

På skolen er det julesanger, juletreffestprogram, juleverksted, juletegninger, julekort, julefortellinger, juletanker, juleevangelium, julebakst og enda mer jule-

Jeg går ut for å handle. Enda mere jule-. Juletilbud på juleribe, julekaker, juletrepynt, julegaver, juleblomster, julelektyre, juleøl og enda mer jule-.

Jeg går hjem for å slappe av. Til middag har vi julepølse. Litt forsmak på julematen. Jeg legger meg for å sove middag. Men snart ringer det på døren, og der står barn og unge i kø for å selge meg julehefter, julekort, julemerker, julelotterilodder, julenek, juletre og enda mer jule-.

Helge Gutuen, Vikersund.
Rektor, Enger skole.

Jeg gleder meg til jul jeg, for da kan jeg vel endelig få nyte julefreden og juleroen. Men jeg må vel gå på julegudstjeneste, juletreffest, julebesøk

Alt som begynner på jule- kan fort bli stress. Men det var vel ikke meningen. Det er da fredsfyrsten vi feirer. Jeg satser på at jeg kan få ta imot noe av hans fred også denne julen.

Fredelig jul alle sammen!

Helge

Dissimilis- gruppe i Modum

Hva er nå Dissimilis? Jo, musikkgruppe for psykisk utviklingshemmede. Dissimilis har også sin «avlegger» i Modum. Eller rettere sagt i Modum, Sigdal og Krødsherad. Annenhver uke samles de til felles øvelse 9 stykker fra Modum, 7 fra Sigdal og 3 fra Krødsherad. Vi var tilstede på en øvelse i gruppa SMK Viking. SMK er forbokstavene i de tre kommunenavnene, og Viking er visstnok fordi alle liker Vikingarna.

Vi la merke til at det var stor glede ved å møtes. Det var fast plassering i en ring. Også rullestolbrukere fikk sine plasser. Endelig er det klart til at lederen Gunhild Wickmann fra Sigdal kan sette sangen og musikken i gang. Mange spiller et eller annet instrument. Et notesystem med farger virker bra. Forsangere tar plass ved mikrofonene. Sangen og musikken er i gang. Og som det låter! «La oss leve for hverandre». Tekstene kan de fra før. Ja,

her var det virkelig sang- og musikkglede. Forsamlingen var utrolig lydhør.

På enkelte sanger brukes også tegnspråk. Det sørger Britt Dahl for. «Vi er alle anderledes, alle skiller vi oss ut. En er lang og en er kort. Slik er vi skapt av Gud.» Tekstene forteller mye og gjør oss ettertenksomme.

Så får vi vite at det skal være stor konsert i kulturhuset den 6.

desember. Det øves spesielt til den.

Så blir det matpause. Kveldsmat serveres. De liker seg i hverandres selskap. Glede og moro. Spøken sitter løst. Sjelden har jeg møtt så mange glade ansikter.

Jeg forlater forsamlingen med en riktig god følelse inni meg, og med enda klarere tanker om hva menneskeverd er.

Helge

Stor 20 års feiring for Heggen Gospel: *Tre hele dager til ende!*

Tre hele dager til ende var viet Heggen Gospels 20 års jubileum. Fredag 27. november var den dagen vi øvingsmessig hadde arbeidet mest mot. Det var dagen for selve jubileumskonsernten. Da det falt seg slik at det var skolefri den dagen, kunne vi avsette timene før til intens terping. En ny sang skulle også læres inn før kveldens konsert. Til den fikk vi hjelp fra en av korets tidligere medlemmer, Tom Carty, som var kommet "hjem" i anledning jubileumet.

Så kom kvelden. Jeg tør påstå at hver enkelt av oss hadde noen sommerfugler i magen før vi startet, men det gikk raskt over. "It was 20 years ago today" ljoemet det ut av høyttalerne.

Vi både startet og avsluttet konserten med en gammel Beatles-låt: "Sergant Pepper". Teksten var ideell til formålet vi hadde beregnet den for. Heggen gospel var igang, klar for å underholde et mer enn fullsatt Modum kulturhus.

Etter første avdeling var det hilseringer fra Modum menighetsråd ved Sigrun Holm, Norges KFUM/KFUK ved Buskeruds kretssekretær Pål Sandnes og Modum kommune ved kultursjef Johan Kaggestad.

Innledningen til Heggen gospels jubileumsweekend hadde vært vellykket. Vi så fram til fortsettelsen med store forventninger.

Lørdag var avsatt til den store jubileumsfesten med over 200 innbudte gjester. Gamle og nye medlemmer av Heggen gospel samlet seg i Modums "storstue", kulturhuset. Serveringen var enkel og god, men prikken over ien var vel jubileumskaken (kjempestor) dandert av Kari Løvik.

Representantene fra de forskjellige epokene i Heggen gospels historie bidro med hver sin del av underholdningen. Blant annet var det det "gospelrap", jubileumsang pluss enkelte små sketsjer som karakteriserer gospelens anno 1992.

Et "lysbildeshow" var det også avsatt tid til. Kjetil Ruud startet opp med Heggen gospels begynnelse i 1972 (daværende Åmot gospel). Are Grøslund fulgte deretter opp med tiden fram til 80-tallet, mens Gunnar Grøslund viste bilder fra slutten av 80-tallet. Sveinung Eika avsluttet sekvensen med en noe useriøs lysbildeserie fra Heggen Gospels Tysklandsturne i 1990. Med hovedvekt på trappene i Kølnerdomen og baksiden av en av borgene vi besøkte, var det bilder som fikk lattermusklene i sving hos de fleste.

Da jubileumsfesten gikk mot slutten, brøt "de eldste" opp ganske fort og forsvant til Åmot kapell der det var planlagt "nachspiel" for disse, i Kjetil Ruuds regi. Dette var meget vellykket. De holdt på til klokken var over 4 om morgenen.

Jubileumshelgen ble avsluttet med julegrantenning i Vikersund. Gospel'n arrangerte "innekafé", kakelotteri og andre aktiviteter i gata. Som vanlig var vi forsangere for allsangen rundt julegrana. Det hele ble avsluttet med en mini-konsert inne på menighetssenteret.

Til slutt vil vi få sende en hjertelig takk til alle som var med og gjorde jubileumsdagene til de de ble. Spesielt en takk til våre eminent lederskikkelser, "Villemann og Magnhild" alias Arild og Kari Løvik og vår allestedsnærværende dirigent, Stian Olsson, "gutten som holdt takten" de tre dagene jubileumet varte.

"Jubileum er som seg hør og bør noe Heggen gospel med glede gjør.

Men uten støtte fra alle på stedet, få eller ingen koret fikk glede.

Takk til alle som "sponset" med penger.

En konto til tur, er noe vi trenger. Tyskland er målet, det greier vi godt.

Starten er viktig og det har vi fått.

Som leder for koret i 92, bør jeg vel takke før vi dro".

Hilsen
forkvinne i Heggen gospel
Tonje Eikrem Jacobsen.

Felles innsats i Modum:

Prosjekt «Døveskole på Madagaskar»

- I havnebyen Tamatave på Madagaskar er det en stor gruppe døve barn uten noe opplæringsstilbud. Dem vil vi gjerne gjøre noe for.

Britt Dahl på Vikersund står sentralt i det arbeidet som mange foreninger og organisasjoner i Modum nå går sammen om.

- Uten opplæring har de ikke mulighet til å få seg lønnet arbeid, starte egen familie eller få et menneskeverdig liv.

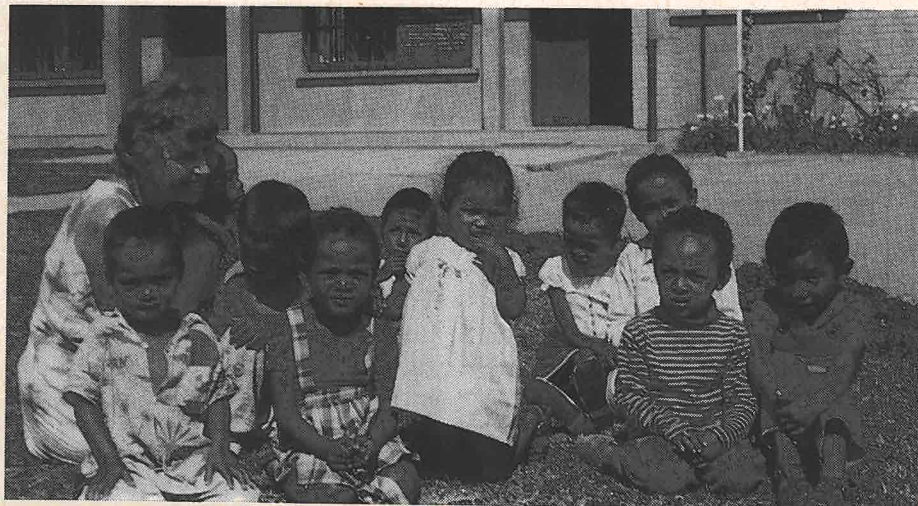
Arbeid blant døve på Madagaskar er ingen ny tanke i Norge. Misjonsprest Erik Borgenvik var allerede under krigen i gang med forberedelser. Noen år seinere møtte han den personen som skulle bli den store pioneren i dette arbeidet, Ingebjørg Finstad.

Da Det norske misjonsselskap feiret sitt 150 års jubileum i Modum søndag 27. september var Ingebjørg Finstad en av æresgjestene.

Hun hadde begynt på Madagaskar i 1951, og i årenes løp bygd opp to døveskoler, forteller Britt Dahl.

- I 1990 fikk hun Kongens fortjenestemedalje for sitt mangeårige virke. Hun er en anerkjent internasjonal ekspert, og har etter at hun forlot Madagaskar også vært en ressursperson i oppbygning av døveundervisning i Midt-åsten. I dag underviser hun på høghskolenivå, og er i tillegg ivrig opptatt med innsamling til den nye døveskolen på Tamatave.

Det er Det norske misjonsselskap (NMS) som har ansvaret for finansieringen fra norsk side, i samarbeid med statlig norsk utviklingshjelp (NORAD). NORAD dekker brorparten, men det

Ingebjørg Finstad med de yngste døve på skolen i Autononarivo

er ca. hundre tusen kroner som gjenstår. Mange døve i Norge har vært med på innsamling i flere år allerede. Og nå skal altså misjonsforeningene i Modum også trå støttende til.

- Byggingen er i gang på Madagaskar. Når skolen skal åpnes til sommeren i Tamatave, kommer ei gruppe døve fra Norge til å være med.

Vi håper denne gruppa kan bli med oss her i Modum en gang til våren på en døvegudstjeneste.

- Foruten penger er vi også inter-

essert i forbønn, sier Britt Dahl. Og vi vil gjerne bruke innsamlingsperioden framover til å orientere om arbeidet i foreninger, på menighetsfester, på skolene i bygda osv. Vi håper også etter hvert på å få besøk fra døveskolen i Tamatave hit til Modum.

- En liten gassisk hilsen til slutt: Mandrapihaona! Det betyr: På gjensyn! sier Britt Dahl. Dere skal nok få høre mer om dette etter hvert.

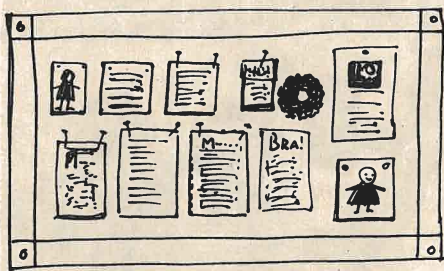
berger

Hvem sier at misjon er tørre saker?

Enger Misjonsforening har ihvertfall ikke alltid sitt på det tørre, tydeligvis. De har heller ikke tatt seg vann over hodet. De takker for et spennende jubileumsår, og står på videre.

Oppslagstavla: Hobbytreff

Juletreffest for eldre

Det er juletreffest for eldre på Vaaraan søndag 3. januar 1993 kl. 17.00.

Juletreffest på Snarum

blir det etter tradisjonen lørdag 2. januar -93 kl. 18.00 Arrangør: Snarum bondekvinnelag og Snarum ungdomslag. Det blir som vanlig underholdning for de minste, gang rundt juletreet og besøk av julenissen. Ta med matfat.

S.S.

Musikk i Snarum kirke i jula

Det er hyggelig med litt ekstra sang og musikk til gudstjenestene i jula. I år har vi i Snarum fått med oss Sysle bl. kor som synger 1. juledag. Julaften spiller Modum Janitsjar slik tradisjonen har vært de siste årene.

Alt skulle ligge til rette for en høytidsfull julefeiring i kirken.

S.S.

Ny alterduk til Snarum

Den nye alterduken til Snarum kirke er nå ferdig og ble tatt i bruk til gudstjenesten 29. november. Duken er sydd av Maggi Svendsrud og den er finansiert ved pengegaver, dels fra Eldres Hyggestund på Snarum og dels ved testamentarisk gave fra avdøde Gudbrand Dahlen.

S.S.

Hobbytreff

Også over jul blir det hobbytreff på Vikersund Menighetscenter for deg som synes det kan være kjekt med et hyggelig formiddagstreff av og til som en avveksling i hverdagen. Her prates det over kaffekopp og sytøy. Vi hører et ord fra Bibelen og har gjerne en liten utlodning til deknning av utgiftene. Velkommen kl.1000 - 1300 følgende torsdager: 14/1, 28/1, 11/2, 25/2, 11/3, 25/3, 22/4, 13/5, 27/5 og 10/6.

Hilsen Liv Therkelsen

Bibelgruppe

Kanskje du kunne ha interesse av å være med i ei lita Bibel-gruppe, der vi leser litt sammen fra Bibelen hver gang og prøver å prate litt sammen om det vi leser. Vi er noen damer fra Åmot og Geithus i gruppa vår. Vi har plass til flere! Ring Liv Therkelsen om du ønsker å være med (tlf. 03/ 78 41 64).

Barneforeningen

Hver 2. og 4.mandag i måneden kl. 1700 er det barneforening hos Kari og Stein Therkelsen i Kvartsvæien 10 på Åmot. Her samles man om misjonens sak, hører fortellinger fra Bibelen, synger og lager noe. Det er en liten utlodning til Santalmisjonen hver gang. Nye medlemmer fra 5-årsalderen og oppover er hjertelig velkomne.

Kontorhjelp

Ordningen med kontorhjelp på kirkekontoret som var nevnt i forrige nummer, opphørte allerede etter to uker. Sysselsettingskontoret er fremdeles interessert i å komme fram til en ordning hvor en egnet person kan bli utplassert på kirkekontoret. Kan det være noe for deg?

Det er behov for en person som kan være fast på kontoret i ca halv stilling.

Åmot Misjonssamband

Våren 1993 har Åmot Misjonssamband følgende møter på Åmot kapell:

torsdag 14/1 kl.1900, søndag 31/1 kl.1800, torsdag 11/2 kl.1900, søndag 28/2 kl.1800, 2.-7.mars: misjonsuke, torsdag 15/4 kl.1900, søndag 25/4 kl.1800, torsdag 13/5 kl.1900, 2.pinsedag 31/5 kl.1800, torsdag 10/6 kl.1900, søndag 27/6 kl.1800, torsdag 8/7 kl.1900, søndag 25/7 kl.1800.

Ny kirketjener til Vestre Spone

Menighetsrådet på Snarum har ansatt Trygve Aspeli som ny deltidskirketjener i Vestre Spone kapell. Stillinger har stått ubesatt siden Odd Inge Hellerud sluttet i høst.

Gulsrud kapell

kommer fra 1 januar inn på kommunens ordinære kirkebudsjett. Drift og vedlikehold av kapellet blir da ansvar for Heggen menighetsråd og Modum kommune. Dette er en liknende ordning som for Rud og Vestre Spone kapeller. Gulsrud kvinneforening har bygget og drevet kapell på Østmodum siden 1906. Foreningen vil fortsatt arbeide for kapellet og ha sine møter der. Men den har ikke lenger ansvar for driften.

Overtakelsen vil bli markert ved en gudstjeneste i Gulsrud kapell søndag 24 januar. Heggen menighetsråd ønsker å takke kvinneforeningen for alt den har gjort for kapellet, og Modum kommune, som har tatt på seg den framtidige driften. Det blir kirkekaffe etter gudstjenesten.

Menighetsweekend

Vi planlegger menighetsweekend 27.-29. august 1993 på Blestølen, Blefjell. Sett av datoene allerede nå. Hilsen menighetsweekendkomitéen/Wiggo, Morten og Ireen.

Konfirmantene fra 1942

hadde 50-årsjubileum i Snarum kirke søndag 8. nov. De som møttes var:

Reidun Ellingsen f. Bolstad, Reidun Warlo f. Asbjørnhus, Dagmar Tajet f. Brekke, Hilda Skretteberg f. Hagen, Eva Borgen f. Evensen, Jenny Bysveen f. Svendsen, Ruth Haugerud, Gerd Mikkelsen f. Humlegård, Sverre Araberg, Kåre Hilsen, Arne Ranheim, Asle Finnerud.

Hilsen fra konfirmantpresten

"Hjertelig takk til 50-års konfirmantene på Snarum for hilsenen til deres gamle konfirmantprest. - Jeg går nå i mitt 89. år, og når en blir så gammel, setter en dobbel pris på på en hilsen og et godt ønske. - Når jeg ser navnene deres synes jeg å ane personene bak.

Gud signe dere alle!
Lillehammer, 13. november 1992.
Hilsen deres Sverre Hov"

Heggen prestegård som kulturminne

Tre bygninger på Heggen prestegård er nylig fredet etter beslutning hos Riksantikvaren. Det er våningshuset (presteboligen), borgstua (forpakterboligen) og stabburet.

Prestegården er ennå ikke vurdert for salg.

Riksantikvaren har skrevet om Modum eller Heggen prestegård som kulturminne:

"Prestegården ligger umiddelbart nord for middelalderkirken ved den gamle hovedveg og som nærmeste nabo til kirke og kirkegård. Som kirkestedet har også prestegården tradisjoner tilbake til middelalderen.

Bebyggelsen på prestegården ligger plassert omkring et åpent kvadratisk tun. Det består av hovedbygning, forpakterbolig (borgstue), stabbur,

driftsbygning i vinkel og en liten vognremisse, det er også bygget en moderne garasjebygning i tunet.

Hovedbygningen er en to etasjes midtgangsbygning i laftet tømmer med et lavere tilbygg mot nord. Bygningen har senempire preg og er utvendig kledd med stående panel. Saltaket har ganske stort takutspring og er dekket med tegl. Begge langfasadene er symmetrisk utformet med inngangspartiet midt på fasaden mot tunet. Inngangspartiet er modernisert med en to-ramsdør som med tiden bør erstattes med en kopi av den som vises på oppmålingstegningene fra 1923.

Bygningens nordre del antas å være oppført på begynnelsen av 1800-tallet, mens søndre del ble oppført i 1862 da huset fikk sitt nåværende utseende. Det noe lavere påbygget mot nord ble bygget til i 1896.

Forpakterboligen eller borgstua skal ha vært den tidligere hovedbyg-

Indremisjonen i Modum 120 år

Som nevnt i forrige nummer er Indremisjonen i Modum 120 år i år. Jubileet ble behørig feiret i november, en hel uke tilende. Møtene var god besøkt.

Søndag 8. november var det stor jubileumsfest på Åmot kapell. Der var det selveste generalsekretæren som talte. Modums ordfører var også tilstede og kom med en hilsen. Fra den historiske beretningen la vi merke til at i starten (for 120 år siden) skulle det ikke være noe samarbeid med «sektene», og kvinnene fikk nøye seg med å være tilhørere. Det er anderledes nå. Derfor var alle «sektene» på plass med sine hilsener.

Pinsemenigheten, Frelsesarmeen, Misjonsforbundet m.fl. ga Indremisjonene gode hilsener. Og kvinnene var så absolutt tilstede, ikke bare som tilhørere. Nå er det til og med en kvinnelig kretsleder i Buskerud. Hun hilste også.

Mye mat var det, slik som det skal være på fester. Nå kan vi minne om at de to indremisjonsforeningene i Modum har møte stort sett en gang i uken, henholdsvis på Åmot kapell og på Menighetssenteret i Vikersund.

Helge

ningen. Bygningen har også gått under navnet "Herrekammerbygningen" og har antakelig fått sitt nåværende utseende omkring 1760. Den er en to etasjes soavgangbygning i laftet tømmer med utvendig stående panel. Bygningen har saltak tekket med krum tegl. Karakteristisk for bygningen er lafteskassene som er utformet som pilastre med en sokkel nederst og en rikt utformet barokkbekroning øverst.

Stabburet er laftet i to etasjer med utkraget annen etasje. Det har saltak tekket med tegl og to inngangsdører i den panelte gavlvæggen mot tunet. Stabburet er trolig oppført i løpet av 1700-tallet.

Modum prestegård har tradisjoner tilbake til førreformatorisk tid som geistlig tyngdepunkt i bygda. Av den eksisterende bebyggelse utmerker de tre bygningene seg i fredningsklasse ut fra høy aldersverdi og arkitektoniske kvaliteter."

Kirkeklenodier i Modum

Døpefont fra Snarum

Denne gang har vi fra Drammens Museum fått tak i et bilde av en gammel døpefont fra Snarum kirke. Fonten er åttekantet, og har øverst en profilert list med såkalt eggstav. Rundt åttekanten veksler det mellom englehoder og rektangulære felter med rankeornamenter. Fire av de

åtte hjørnene bæres oppe av utskårne figurer som øverst og nederst har såkalte volutter, dvs. dekorative felter med utbrettede spiraler. Mellom figurene står det utskårne, gjennombrutte knekter. Det hele hviler på en åttekantet trefot.

Forts. fra s. 22

“legemsdel” gjenopptar sin funksjon?

Mange “lemmer” på Heggen “menighetslegeme” er heldigvis i funksjon iblant oss. Men av forskjellige årsaker er fortsatt enkelte ute av funksjon. Hvordan få et sammensatt lederteam i Heggen Minigospel, for å ta et eksempel, som ser det som sin oppgave å dele av sin tid, sang-glede og ikke minst Frigjørelses-budskapet med så mange potensielle “budbærere”?

En har sagt at misjonsgløden i en menighet kan kjennes på grad av satsing og engasjement i barnearbeidet. Hvis det skulle stemme,

hva da med våre prioriteringer som for mange av oss så lite gir tid, krefter og lyst til å ta vår tilmålte store eller bitte lille del? Jeg bare spør.

Til dere foreldre som i høst har henvendt dere til oss “minigospel-ledere” og lurt på om vi kommer igang igjen, må vi innrømme at vi har rekrutterings-problemer.

Fjorårets overgang fra en 6-årig ledelse av Kari Løvik, til en ledelsesmodell basert på et fellesskap, har medført at vi sliter med oppstartingsproblemer. Vi har tro på dette barne-arbeidet, og trenger forbønn og støtte-spillere.

MANDAG:

11.00 Lunsjtimen
12.00 Musikk te arbe
13.00 Forum (R)
13.30 Middagsradio
(Slutt 15.00)
17.00 Pock - For ungdom
17.45 Levende ord
18.00 Nærmeldinga
18.30 Min musikk
19.00 På lufta
20.00 Kveldstoner
20.30 Fra bokhylla
21.00 Framtid og håp (R)
(Slutt 22.00)

TIRSDAG:

11.00 Lunsjtimen
12.00 Musikk te arbe
13.00 Åpen post (R)
13.30 Middagsradio
(Slutt 15.00)
17.00 Pock - For ungdom
17.45 Bedre hverdag
18.00 Nærmeldinga
18.30 Modummagasinet
(Slutt 19.00)

ONSDAG:

11.00 Lunsjtimen
12.00 Musikk te arbe
13.00 For gammeldansens venner (R)
13.30 Middagsradio
(Slutt 15.00)
17.00 Pock - For ungdom
17.45 Levende ord (R)
18.00 Nærmeldinga
18.30 Forum
(Slutt 19.00)

TORSDAG:

11.00 Lunsjtimen
12.00 Musikk te arbe
13.00 Fokus (R)
13.30 Middagsradio
(Slutt 15.00)
19.00 Nærmeldinga
19.30 Modummagasinet (R)
20.00 Evangelietoner
20.30 Åpen post
21.00 Torsdagsbingo
(Slutt 22.00)

FREDAG:

11.00 Lunsjtimen
12.00 Musikk te arbe
13.00 Min musikk (R)
13.30 Middagsradio
(Slutt 15.00)
19.00 Nærmeldinga
19.30 Kveldstoner
20.00 For gammeldansens venner
20.30 Fokus
21.00 Fredagsnotter
(Slutt 24.00)

LØRDAG; Ingen sending

SØNDAG:

09.00 Evangelietoner (R)
09.30 Framtid og håp
10.30 På lufta (R)
(Slutt 11.30)
20.00 Kveldstoner
20.30 Fra bokhylla (R)
21.00 Omsorgsprogram
(Slutt 22.00)

Når tørrgrana blomster!

• Arnulf Gabrielsen

Det er ikke hver dag en moing utgir en diktsamling. Sverre Therkelsen fra Åmot har nettopp gjort det. Riktignok er han utflytter, men han skriver på sin barns Modum-dialekt, og dermed kan alle moinger glede seg over større nærhet til tekstene enn det blir for andre. Og boka er vel verd å lese!

Hva skjer når en blir «pangsjonist»? En får tid til å glede seg over de nære sammenhengene. Livet blir enklere. Sverre Therkelsen finner morsomme bilder med atskillig visdom i. Tenk bare på befrielsen i noe så prosaisk som dette:

*Jeg trur på et enkelt liv.
Vil du se
nøkkelknippet mitt?*

Det er livet som pensjonist som er emnet for boka. Tittelen antyder holdningen: *Vi eldes med stil, eller Når tørrgrana blomstrer*. Etter arbeid og familiestrev kunne en tro at folk slo seg til ro. Han går på pensjonist-treff for å «slutte meg tell begredelsen»:

*Men jeg blei overraska, serru.
For jeg traff en sabla gjeng:
Dem svømmer om mandan
og trimmer om tirsdan,
har studiegruppe om onsdag
og syr og snekrer om torsdan.
Noen hjelper andra gamlinger:
kløpper hekk,
beskjærer frukttrær,
høgger ved og kjører vekk skrot.
Eller smører skiver på Sentret.
Noen har slått seg på kunsten
og noen på dansen.*

*«Vi realiserer oss sjøll!» sir'em.
Nå er'e vår tur!*

Nettopp denne aktive optimis-
men gjennomsyrrer hele boka. Vi
møter medmennesker, får gode

råd, deler en vits, opplever etter-
tankens gode ro, alt krydret med
livsvisdom og humor.

Et morsomt element er aforis-
mene, visdomsordene, som er
trykt nederst på sida etter hvert
dikt. De oppsummerer ofte et
poeng som diktet har beskrevet. I
diktet *Full fres* beundrer han et
barnebarn som «forsker ut klo-
den han kom tell» med voldsom
energi, og visdomsordet kan
være verdt å ta med seg:

*Med tålmodighet kommer'u langt.
Uten kommer'u lenger!*

Mange dikt poengterer fellesskap
og kontakt. Denne aforismen
rommer nok stor visdom for alle
aldre:

*Kontaktregel 1
i vårt kylling-al:
Først kakke høl
på sitt eie skal!*

Når blir man gammel? Kroppen
kan nok svekkes, men en kan all-
tid få med seg mer av livet.
Aforismen

*Ung er du
som er i vekst.*

er en flott beskrivelse av det akti-
ve menneske, uansett alder. Sagt
med enda enklere ord i et dikt
der en bærtur er blitt bildet på
livet:

Vi må raspe med oss litt mer!

Rett forstått er det grunnregelen i
livet: Vær aktiv, delta, og rasp
med deg opplevelsene. Rasp
også gjerne med deg denne fest-
lige boka!

*Sverre Therkelsen: Vi eldes med stil,
eller Når tørrgrana blomstrer.
Kolibri forlag 1992.*

Tunsberg vårt Bispedømme

Tunsberg Vårt Bispedømme
kommer som det alltid gjør - en
blanding av en årbok og et jule-
hefte. Men alt er nok ikke som
det var i vår kirke. Det gir artik-
kelen fra Bragernes menighet
tydelig bud om: der har kvinne-
ne overtatt det meste. - Litt ultra-
disjonelt blir det også videre:
Hva med å feire jul på en oljebo-
ringsplattform? Temmelig langt
fra mors surkål! - Og hvor mange
av leserne har hørt om Modums-
guten som ble adlet i Ungarn?

- Men ellers holder bladet seg
trygt innenfor bispedømmets
kjente grenser. Vi nevner i fleng:

I Sigdal møter vi livet i et gam-
mel prestegård. I Røyken måtte
biskopen sett seg til hest for å
komme til visitas. - Glad-guten
himsel, Jo Bolstad, smiler oss i
møte i kjent stil. I Hallingdal får
vi være med på folkekirkefest
fem hele «dagar til endes».

Svært mange av våre menighe-
ter har stiftet bekjenneskaper med
Hjemmenes Dåpsring. I årets
utgave av Tunsberg Vårt
Bispedømme møter vi visjonen
som ble til virkelighet. - Og nok
en kirke har reist seg i bispedøm-
met, denne gang på Vegglifjellet.
- Ivar Hovland tar oss med på
besøk til «Nypresten og hans
moderne viv» et sted i søndre del
av bispedømmet.

Soknepresten i Hole funderer
litt over hva «Nærhet med Gud»
betyr, og vår biskop gir oss et lite
preludium til julen.

Ellers som vanlig: Mange flotte
bilder, dikt, og ikke å forglemme,
barnesider - også for voksne.

Forsiden av årets utgave har
mesterfotograf Johan Brun
ansvar for, og baksiden viser et
utsnitt fra en kirkekunstutstilling
i Mjøndalen kirke.

Heftet er til salgs i bokhande-
len og på kirkekontoret.

 BENT STRÆDE Aut. Rørlegger Sanitær varme og opplysningsanlegg 3370 VIKERSUND - TLF. 03 - 78 75 03	 Vikersund FORBRUKSFØRENING	MODUM KOMMUNE
 OPTIKER NOF FROND WEGGERSEN	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS efft. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77, Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf.: 78 24 00 Mobiltlf. 094-38 243 	 Wahls MØBELFORRETNING A/S Tlf. 78 72 70	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	 NYGÅRD SPORT 3340 ÅMOT - TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	 RADIO MODUM Media med mening FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5
T. Paulsen Septikservice Drolsum, Vikersund Tlf. (03) 78 25 23 - Mobiltlf. 094-13 589	 Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 03 - 78 82 52	 BPE BIGDEPOSTEN VIKERSUND - TLF. 03-78 71 11
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus	 FOTO OG FRIMERKER A.S TLF 03 78 86 53 AMOTSENHET TLF 03 78 80 55 VIKERSUND	 MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND - TLF. 78 80 79
Hovde prosjektering as Rådgivende Ingeniører/Landskapsarkitekter	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Åmot - Tlf. 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	Vikersund Kurbad A/S Oppføringsinstitusjon Tlf. 03 78 79 77

Leserbrev:

Barnearbeid i en misjonerende menighet

Aud Mona S. Grun

Om dette kan mye spennende reflekteres, forstås og menes, - alt etter personlig erfaring, modning, interesse og åndelig ståsted. Et tidligere nummer av menighetsbladet tok for seg temaet misjon, og kom med flere belysende aspekt i så måte. Takk for et givende og spennende nummer!

Etter vel et år i frivillig tjeneste for Heggen Minigospel, er jeg tent for den flotte muligheten det er å møte så mange verdifulle barn. Selv er jeg glad i fellesskaps-sang og har syn for å legge rammer til

rette slik at sangglede enten kan vekkes eller stimuleres til "mersmak".

Samtidig er denne troen og gløden knyttet til fellesskaplig innsats, hvor vi kan få erfaring på å tilrettelegge gode, avgrensede og levelige strukturer.

Dagens menighets-situasjon er ofte slik at man enten engasjerer seg "med hud og hår", eller at man som "brent barn skyr ilden" ved å trekke seg ut av all frivillig "utbrennende" tjeneste.

Mitt anliggende og min utfordring til oss som menighet generelt, og menighetsråd spesielt, er å fokusere på temaet "kristent fellesskap" både på leder- og strategi-plan, men også i forkynnelsen og spesifisert under menighetens forbønns-tjeneste.

Her tenker jeg først og fremst på å plukke fram fra glemselen bibelsk materiale om livslovene og løftene som er knyttet til dette emne. Da bør kanskje manges tidligere negative erfaringer bearbejdes, og de som "sitter på" positiv ballast, få hjelp til nyorientering og videreutvikling. Poenget er at vi trenger en menighet der det enkelte lem på legemet er i funksjon.

Da ser jeg for meg at det spiller liten rolle hvilken stor eller liten del som til enhver tid er den enkeltes oppgave. Vi er skapt til frihet under ansvar, med Guds suverene fantasi og mangfoldighet. Tør jeg å stille meg til disposisjon med akkurat det jeg har lyst og krefter til? Tør jeg å regne med at "legemet" (fellesskapet) kan bli noe sunnere, friskere og sannere ved at min

Forts. s. 20

I dag spør vi ...

Alle trenger oppmuntring!

Navn: Janette Kaggestad
Alder: 46 år
Bosted: Kaggestad gård,
Vikersund
Familiesituasjon: Gift med
Johan, tre barn

- Hva har gledet deg mest i det siste?

- Å gå på ski på Øståsen i nydelig skiføre.

- Hva provoserer deg mest for tiden?

- Rasismen og nynazismen som er i ferd med å blomstre opp. Krigen i Jugoslavia.

- Politisk farge?

- Blå senterpartikvinne.

- Ditt syn på natur- og miljøvern:

- Jeg elsker naturen og den betyr mye for meg. Derfor er det viktig å gjøre det vi kan for å bevare den.

- Gjør du noe for det i det daglige?

- Jeg synder nok en god del og kunne gjort mye mer. Jeg forsøker i sommerhalvåret med kilde-

sortering og har en kompost. Dessuten driver jeg med økologisk hagebruk - ingen sprøytemidler. Min sønn Mads er veldig bevisst og hjelper meg. Prøver å være litt rasjonell når det gjelder bilkjøring.

- Hvis du var ordfører for en dag i Modum, -hva ville du ha gjort?

- Gått rundt og fortalt folk at de gjorde en god jobb. Alle trenger oppmuntring. Forøvrig synes jeg vår ordfører gjør en god jobb når det gjelder dette.

- Fritidsinteresser:

- Sport og friluft. Håndarbeid. Lese. Hagearbeid. Tiden strekker ikke til!

- Sist leste bok:

- Jeg er en type som har en bok i hver etasje. I 1.etg. leser jeg Guttorm Fløistad: "Kunsten å omgås hverandre", i 2.etg. Vera Henriksens trilogi: "Sølvhammeren", "Kransen" og "Korset".

- Når gikk du i kirken sist?

- I forbindelse med en begravelse. Det er helst ved slike anledninger jeg går i kirken.

Janette Kaggestad

- Ditt forhold til den kristne tro:

- Tro er et interessant spørsmål. Jeg har lurt på hva som gjør at folk blir bekjennende kristne. Budskapet har ikke grepet meg noe særlig. Jeg har et konfliktfylt forhold til Den norske kirke, men jeg er fremdeles medlem. Det er vel en grunn til at jeg ikke har meldt meg ut. Jeg gikk mye med mine besteforeldre i kirken i England da jeg studerte der. Jeg går aldri i kirken av tradisjon, men av og til kan det være godt å være der, særlig i forbindelse med dødsfall. Det gir ro og ettertanke. Men min religiøse opplevelse har jeg først og fremst ute i naturen, på ski oppå Øståsen. Da kjenner jeg en overstrømmende lykke over livet.

La oss alle le ...

Denne gangen har vi en god geografisk spedning: vi har med en historie fra Sørvestlandet og en fra Nord Norge.

Jeg vil heller ha Jesus ...

Det var distriktssending i Rogaland for noen uker siden, og der opplyste hallomannen følgende:

«Så har vi en liten hilsen til lille Petter på Storhaug, som fyller fem år i dag. Det er mor og far som sender de hjerteligste gratulasjoner med platen «Jeg vil ha en liten hund». Men den platen har vi dessverre ikke inne, så derfor spiller vi istedet «Jeg vil heller ha Jesus»...

Førliset

«Tkkje aille tok tell sæ Skriftens ord like stærkt. Ihvertfaill ikkje mainnskapet ombord på «Håpet», som førliste på LoppHAVet en blåsanes vinterdag. Aille fem ombord måtte hoppe på havet og blei ligganes og klamre sæ tell kjølen. Skipper'n, han Markus, skjønte at håpet førsvaint meir og meir, så han kauke i blæsten: - Gluinta, æ trur vi skal læse Fadervåret... Men stilt va det. Ikkje ein kjeft kunne det. - Da må vi ta ein salme. Like stilt va det. - Væll, da får vi ta opp kollækt!»

Kirkekalenderen

20/12 - 4.s.i advent

Joh 1,19-27

Heggen kl 11 - Mamen

Eikvang kl 10NB - Moviken

Olavskirken kl 11 - Karen

S.Solberg

24/12 Julaften

Luk 2,1-14

Vestre Spone kl 15 - Moviken

Gulsrud kl 15 - Mamen

Rud kl 15 - Løvik

Heggen kl 16.15 - Løvik

Nykirke kl 16.15 - Moviken

Snarum kl 16.15 - Sund

Olavskirken kl 15 - Børrese

25/1 1. Juledag

Joh 1,1-14

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

26/12 2.juledag

Matt 10,17-22

Vestre Spone kl 11 - Sund

Rud kl 11 - Moviken

Vikersund kl 11 - Mamen

27/12 S.e.jul

Luk 2,25-38

Modumheimen kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Eide

31/12 Nyttårsaften

1 Joh 1,5-7

Olavskirken kl 23.15 - Eide

1/1 Nyttårsdag

Luk 2,21

Heggen kl 11 - Mamen og

Børresen

Snarum kl 11 - Moviken

Åmot kl 11 - Sund

3/1 Kr.åp.dag

Matt 2,1-12

Nykirke kl 11 - Mamen

Vaaraan kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11

10/1 1.s.e.Kr.åp.

Matt 3,13-17

Heggen kl 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11

17/1 2.s.e.Kr.åp.

2 Mos 17,1-6

Nykirke kl 11 - Sund

Rud kl 11 - Mamen

Vikersund kl 11 - Løvik

Olavskirken kl 11

24/1 3.s.e.Kr.åp.

Joh 4,46-54

Heggen kl 11 - Sund

Vestre Spone kl 11 - Løvik

Gulsrud kl 11 - Mamen

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11

31/1 Vingårdssøndag

Matt 20,1-16

Nykirke kl 11 - Moviken

Vikersund kl 11 - Mamen

Vaaraan kl 11 - Løvik

Snarum kl 19 - Sund. Hele men.

synger

Olavskirken kl 11

7/2 Såmannssøndag

Luk 8,4-15

Heggen kl 11 - Mamen

Snarum kl 11 - Moviken

Åmot kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11

14/2 Kr.forkl.dag

Matt 17,1-9

Nykirke kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Sund

Vaaraan kl 11 - Mamen

Vikersund kl 11 - Løvik

Olavskirken kl 11

21/2 Fastelavnssøndag

Luk 18,31-43

Heggen kl 11 - Moviken og Løvik

Vestre Spone kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11

28/2 1.s.i faste

Matt 4,1-11

Nykirke kl 11 - Sund

Snarum kl 11 - Mamen

Vikersund kl 11 - døvegudstj.

Olavskirken kl 11

Se også annonser i lokalavisene på lørdag.

Slekters gang

DØPTE HEGGEN:

20/9 Frida Nossen

18/10 Eirik Christopher
Rishovd Korsbøen

1/11 Lars Marius Winther
(Olavskirken)

15/11 Sindre Aarsand
Gravermoen (Rud)
Halvor Bjørn
Martin Holm Weggensen
Charlotte Bergan Sørensen

29/11 Jonas Engen
Susanne Midtskogen Bye

DØPTE SNARUM:

29/11 Stefan Hære Gaarud

DØPTE NYKIRKE:

18/10 Chris Raymond
Brekke

8/11 Tommy-Kristoffer
Krogstad Aasebø

8/11 Marius Resvoll Holm

29/11 Even Kristoffer Gudbrandsen

VIGDE HEGGEN:

17/10 Brede Huse og Anita Wesetrud
(Rud)

Hallvard Drake Andersen og
Sidsel Almendingen
(Olavskirken)

VIGDE SNARUM:

28/11 Ole Morten Skjolden
Skretteberg og
Lisbeth Hvaal (Tjøme kirke)

5/12 Ole Christian Kjøniksen og
Tove Dokken

DØDE HEGGEN:

9/10 Kristian Bjertnes
Gunnar Rasmussen

27/10 Birger Hansen (Ring.kr.)

29/10 Henry Grøtterud

30/10 Andreas H.P.Thon
Hjalmar Tolpinrud (Ring.kr.)

12/11 Olaug Schinnæss

17/11 Nils Bottegård

19/11 Hans Valheim

20/11 Arnfinn Øien
Eva Hovlund

DØDE SNARUM:

24/11 Arne Strømsodd

1/12 Ingjerd Toftø

DØDE NYKIRKE:

20/10 Magne Hammerstad

21/10 Walter Andersen (Åmot)

21/10 Guttorm Syvertsen

30/10 Arne Moe (Åmot)

3/11 Thorleif Frydenlund (Åmot)

6/11 Børge Jensen

18/11 Per Hagen

27/11 Henry Skuterud (Åmot)

3/11 Helene Ingertha Winnes (Åmot)

26/11 Maggi Gunvor Johannessen
(Åmot)